

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 10 0 U 004321 23 Uvp 2
Sarajevo, 08.02.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada kao predsjednika vijeća, Jahjaefendić Jasmina i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Švraka Lee, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Autocentar Krželj d.o.o. Livno, koga zastupaju Šoljić – Ćorić Dušanka i Pudar Dragan advokati iz Mostara, protiv tuženog Općinskog vijeća Livno, koga zastupa Općinsko javno pravobranilaštvo Livno, u upravnoj stvari dodjele gradskog građevinskog zemljišta na korištenje, odlučujući o zahtjevu Općinskog javnog pravobranilaštva Livno za vanredno preispitivanje sudske odluke, protiv presude Kantonalnog suda u Livnu, broj 10 0 U 004321 23 U 2 od 20.09.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.02.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 004321 23 U 2 od 20.09.2023. godine, se ukida i predmet vraća tom sudu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 004321 23 U 2 od 20.09.2023. godine, uvažena je tužba i naloženo je tuženom Gradskom vijeću Grada Livna da u roku od 30 dana od dana prijema ove presude donese rješenje.

Protiv navedene presude Općinsko javno pravobranilaštvo Livno je podnijelo zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku, sa prijedlogom da se pobijana presuda preinači i tužba odbije ili da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U zahtjevu se navodi da je pobijana presuda zasnovana na povredama odredbi iz članova 6., u vezi sa članom 58. Zakona o upravnim sporovima, 6., 44., 46. i 48. Zakona o građevinskom zemljištu, 7., 162., 164., 169., 170. i 214. stav 3. Zakona o upravnom postupku. Prvostepeni sud, u postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude, nije raspravljao, niti odlučio o prijedlogu tuženog da u ovom upravnom sporu odlučuje vijeće sastavljeno od troje sudija. Izreka pobijane presude je nepotpuna, nejasna i nedorečena. Akt o dodjeli gradskog građevinskog zemljišta nema karakter upravnog akta, nego se radi o aktu raspolaganja. Kako je tuženi nosilac zakonodavne vlasti neprovodivo je da se istom nalaže donošenje odluke određenog sadržaja. Nije jasno kakvo rješenje sud nalaže Gradskom vijeću da donese u roku od 30 dana. Pobijana presuda bi nanijela štetu po proračun i izazvala finansijsku nestabilnost. Nije moguće donošenje rješenja o dodjeli neizgrađenog građevinskog zemljišta, jer je predmetno zemljište izgrađeno i na istom se nalazi legalno sagrađeni poslovni objekt. Sud nije

cijenio navode odgovora na tužbu, niti je dao ocjenu priloženih dokaza. Tuženi dalje iznosi hronološki tok postupka dodjele gradskog građevinskog zemljišta Dž.I., koja dodjela je po mišljenju tuženog izvršena na zakonit i pravilan način.

U odgovoru na zahtjev tužitelj predlaže da se isti odbaci ili odbije.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u skladu s odredbom iz člana 45. Zakona o upravnim sporovima¹, u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Prema stanju spisa predmeta, rješenjem Općinskog vijeća Općine Livno, broj: 01-02-430/09 od 04.03.2009. godine, I.Dž. je, na osnovu raspisanog konkursa, dodijeljeno neizgrađeno gradsko građevinsko zemljište označeno kao k.č. br. 1247/4, u površini od 2.024 m², upisana u z.k. ul. br. 349 k.o. K., s pravom korištenja za izgradnju poslovnog objekta u Livnu, a rješenjem broj: 01-02-430/09 od 30.04.2013. godine, dopunjeno je rješenje od 04.03.2009. godine, u izreci s novom tačkom V koja glasi: "odbija se prigovor Autocentra Krželj d.o.o. Livno na zaključak povjerenstva za provođenje natječaja i javnih nadmetanja Općine Livno broj: 05-31-5-1593/08 od 18.08.2008. godine, kao neutemeljen". Pod tačkom 2. navedenog rješenja je navedeno da u ostalim odredbama rješenje Općinskog vijeća Livno broj: 01-02-430/09 od 04.03.2009. godine, ostaje isto i da ovo rješenje čini njegov sastavni dio. Protiv navedenih rješenja Općinskog vijeća Livno upravni spor je pokrenuo Autocentar Krželj d.o.o. Livno, u kojem sporu je presudom Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 002244 13 U od 16.12.2013. godine, uvažena tužba i rješenje Općinskog vijeća Općine Livno broj: 01-02-430/09 od 04.03.2009. godine, kao i rješenje broj: 02-02-430/09 od 30.04.2013. godine, su poništeni i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak i odluku. Protiv navedene presude zahtjev za vanredno preispitivanje su podnijeli zakonski zastupnik tuženog Općinsko javno pravobranilaštvo Livno i Dž.I., kao zainteresovano lice. Rješenjem ovog suda, broj: 10 0 U 002244 14 Uvp od 04.06.2015. godine, odbačeni su zahtjevi za vanredno preispitivanje sudske odluke. Kako tuženi nije, u skladu sa presudom Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 002244 13 U od 16.12.2013. godine, donio novo rješenje tužitelj se 02.11.2017. godine, obratio Upravnoj inspekciji koja je 06.12.2017. godine, sačinila zapisnik iz kojeg proizilazi da tuženi nije donio novo rješenje, jer nacrt rješenja nije dobio dovoljan broj glasova općinskog vijeća. Tužitelj je 15.02.2018. godine, u skladu sa odredbom iz člana 10. Zakona o upravnim sporovima, podnio tužbu zbog nedonošenja upravnog akta, u skladu sa presudom Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 002244 13 U od 16.12.2013. godine. Prvostepeni sud je utvrdio da tuženi nije postupio po naprijed navedenoj presudi, te da upravni akt nije donio ni nakon proteka roka koji je propisan odredbom iz člana 20. Zakona o upravnim sporovima, pa je primjenom navedene odredbe i odredbi iz članova 57., 58 i 59. naprijed navedenog zakona, pobijanom presudom uvažio tužbu i naložio tuženom da u roku od 30 dana od dana prijema presude donese rješenje.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud je povredio pravila federalnog zakona o postupku.

Naime, prvostepeni sud je donoseći pobijanu presudu primjeno odredbu iz člana 20. stav 3. Zakona o upravnim sporovima. Naprijed navedenom zakonskom odredbom je

¹ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 9/05

propisano da ako u upravnom postupku prvostepeni organ protiv čijeg akta je dozvoljena žalba nije u roku od 60 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donio rješenje po zahtjevu, stranka ima pravo obratiti se svojim zahtjevom drugostepenom organu. Protiv rješenja drugostepenog organa stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga, pod uvjetima iz stava 1. ovog člana, pokrenuti i ako drugostepeni organ ne donese rješenje u propisanom roku. Međutim, u konkretnom slučaju, prvostepeni sud, pogrešnom primjenom odredbe iz člana 20. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, zaključuje da se zbog nedonošenja novog rješenja, nakon što su presudom Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 002244 13 U od 16.12.2013. godine, poništeni rješenje Općinskog vijeća Općine Livno broj: 01-02-430/09 od 04.03.2009. godine, kao i rješenje broj: 02-02-430/09 od 30.04.2013. godine i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak i odluku, radi o institutu "ćutanja uprave", što ima u vidu naprijed navedena zakonska odredba. U slučaju kada sud poništi osporeni upravni akt i predmet vrati tuženom na ponovno rješavanje se ne radi o institutu "ćutanja uprave", što ima u vidu odredba iz člana 20. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, nego se radi o obavezi nadležnog organa da donese novi upravni akt, zbog čega nije bilo valjanog osnova za primjenu odredbe iz člana 20. stav 3. naprijed navedenog zakona.

Pored toga, prvostepeni sud se u pobijanoj presudi, kojom nalaže tuženom Gradskom vijeću Grada Livna da u roku od 30 dana od dana prijema presude donese rješenje, poziva i na odredbe iz članova 57., 58. i 59. Zakona o upravnim sporovima, iako takav sadržaj izreke pobijane presude ne odgovara zakonskim odredbama iz navedenih članova. Naime, prema odredbi iz člana 58. Zakona o upravnim sporovima, sud je u slučaju da organ nakon poništenja osporenog upravnog akta donese upravni akt protivno pravno shvatanju suda ili protivno primjedbama suda u pogledu postupka, pa tužilac podnese novu tužbu, da poništi osporeni upravni akt i sam riješi stvar presudom, ako je u toj stvari potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, dok je odredbom iz člana 59. istog zakona, propisano da ako nadležni organ poslije poništenja upravnog akta ne donese novi upravni akt u propisanom roku ili ga donese protivno primjedbama suda u pogledu činjeničnog stanja, pa zbog toga sud ne može donijeti presudu koja u svemu zamjenjuje upravni akt nadležnog organa, odgovorno lice u tom organu čini tešku povredu službene dužnosti protiv koje je nadležni sud dužan pokrenuti disciplinski postupak na način propisan odredbama st. 5. i 6. člana 27. ovog zakona.

Kako, dakle, nalog tuženom da u roku od 30 dana od dana prijema presude donese rješenje, što je sadržaj izreke pobijane presude, ne predstavlja ni donošenje presude koja u svemu zamjenjuje upravni akt nadležnog organa, ni pokretanje disciplinskog postupka, to je prvostepeni sud izašao iz okvira zakonskih odredbi iz članova 58. i 59. Zakona o upravnim sporovima.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je, primjenom člana 46. stav 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev za vanredno preispitivanje uvažio, pobijanu presudu ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovni postupak, u kojem će se, imajući u vidu primjedbe ovog suda, donijeti pravilna i zakonita odluka.

Zapisničar
Švraka Lea, s.r.

Predsjednik vijeća
Krkeljaš Milorad, s.r.